

[Leif Hermann]

tragtning kan være en noget kompliceret historie, men for os er det sådan, at vi må have sikkerhed for, at disse penge går til miljø-mæssige forhold.

Dertil kommer, at der måske er et enkelt problem, jeg vil rejse i forbindelse med affaldsafgiften, nemlig det forhold, at jeg ikke rigtig kan se, hvorvidt f.eks. komposteringsanlæg vil blive betragtet som affaldsanlæg. I det øjeblik det er sådan, at man har et komposteringsanlæg, skulle en sådan afgift jo nødvendig komme til at virke som en afgift på kompostering; men det er et spørgsmål, vi må se på i udvalget.

Til sidst skal jeg sige lidt om spørgsmålet om ankebegrænsningen. Man kunne godt inddrage de spørgsmål, som miljøministeren har taget ind i forbindelse med den omvendte opsættende virkning, og sige, at der jo er nogle vældige økonomiske risici forbundet med det. Det er et problem, vi må kigge på i udvalget, og så må vi undersøge, hvor meget eller hvor lidt det har på sig, men principielt er det helt rigtigt. Hr. Hjortnæs nævnte i sit indlæg, at han kunne nævne i stribevis af eksempler på, at sager var blevet anket blot for at trække sagen endnu mere i langdrag.

Jeg skal med den sædvanlige indledende, lidt trivielle bemærkning sige, at jeg også i denne situation er i den heldige position at kunne tage et eksempel fra mit eget amt, Ravnstrup Dambrug, som ikke har bestilt andet end at anke for at få trukket sagen ud. Jeg er ked af, at det altid er Viborg amt, jeg fremdrager, men hvis jeg var valgt et andet sted, kunne det være, at min opmærksomhed også havde været rettet mod forholdene dér.

Der er i hvert fald et væsentligt behov for at få strammet disse ankebestemmelser, således at man ikke har adgang til at spille sådan, som Ravnstrup Dambrug har gjort det.

Afslutningsvis vil jeg godt sige, at de lovforslag, der ligger på bordet her, vel er af en sådan karakter, at de må kunne give anledning til, at vi kan få lavet en fornuftig miljøbeskyttelseslov og oven i købet få den lavet inden samlingens afslutning. Jeg vil derfor godt bede miljøministeren om at tage initiativ til at få nogle drøftelser med partiernes repræsentanter, med ordførerne, sådan at vi kan få formuleret de problemstillinger, som skiller os, tydeligt og skarpt og få fundet ud af, hvor det er, vi kan få de forbedringer

igennem, som er helt nødvendige, før det bliver for sent.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Formålet med lovforslag nr. L 176 er som bekendt at stramme miljøtilsynet, og det er der al mulig grund til. I betænkning nr. 1 fra miljøstyrelsen omtales det paradoks, at manglende effektivitet i tilsynet har påvirket domstolene, og at denne domstolspraksis har påvirket tilsynsmyndighederne i negativ retning.

Sådan kan det naturligvis ikke fortsætte. Derfor er der behov for klare regler. Hidtil er man i høj grad gået ud fra, at reglerne blev overholdt, men praksis har vist, at det er nødvendigt med skærpede bestemmelser.

Man starter med at slå fast, at godkendelser og tilsyn bør ligge hos samme myndighed. Det bevirker naturligvis en ændring i opdelingen af, hvilke virksomheder der hører under hvilken myndighed, og det vil være naturligt, at udvalget interesserer sig herfor. Det er klart, at praktiske hensyn og erfaringer må tilgodeses også i det spørgsmål.

Med ændringen af § 42 bliver det muligt at nedlægge forbud mod fortsat drift af virksomheder, der drives uden tilladelse, således også dem, der er fra før lovgivningens tid. Også her må der naturligvis gradueres efter foreningens betydning.

Ordningens indebærer større forpligtelser til selvkontrol og dermed naturligvis udgifter, men vi kan lige så godt se i øjnene, at et hæderligt miljø vil koste penge på alle niveauer. Forhåbentlig viser det sig så, at det sparer andre udgifter, som man ellers skulle have afholdt til genopretning af miljø og ikke mindst helbred.

Det radikale venstre synes, at det er udmærket med årlige tilsynsberetninger, og er i øvrigt tilhænger af klare bestemmelser og fuld åbenhed i miljørager. Vi er enige i, at hjemmelen i § 64 om anmeldelse bør udnyttes nu.

Med hensyn til 2. del, om registrering af deponeringspladser og affaldsforbrændinger, der modtager affald fra kommunale renovationsordninger, hilser vi det velkommen. Det sagde vi allerede den 14. november 1985 ved forespørgselsdebatten om prioriteringer i miljøpolitikken.